

Atrium

Magazín pre
kultúru bývania,
dizajn a architektúru

BARCELONA
Ochranná náruč

MONTREAL
V korunách stromov

AMSTERDAM
Atletická stavba

KAPSKÉ MESTO
Vrstvy šarmu

EXTRA
Kuchynské
milovanie
Keď láska k dizajnu
prechádza
cez žalúdok

VEĽA ALEBO MÁLO?

PALO ALTO: NA RADOSTNÉ NAPLNENIE INŠTINKTU BÝVANIA NETREBA VEĽA MIESTA.
OVEĽA LEPŠIE JE, AK ARCHITEKTI DODAJÚ VEĽA DOBRÝCH NÁPADOV

Dom a mesto

Vlastné metropolitné bývanie dizajnéra Alda Cibica je skutočnou miniatúrou. Autor ho pojal ako modelovú situáciu, ktorá obsahuje len to nevyhnutné: miestnosť na rozhovory, veľký stôl, posteľ vo výklenku a kuchyňu ako na lodi.

Pripravil: Michal Lalinský; Foto: Helenio Barbetta

Skromné zariadenie: cez rozmerné okno sa do «monopriestoru» obytnej haly vlieva množstvo svetla. Obývacie zákutie tvorí len pobodlná pohovka.

Korenie autorskej tvorby: *výtvarné umenie, umelecké remeslo a knihy tvoria organickú súčasť malého príbytku dizajnéra Alda Cibica.*

Dom v staršej časti Milána má rozlohu približne 40 m². Sláv-nemu postmodernému dizajné-rovi Aldovi Cibicovi, ktorý si ho prednedávnom zariadil, posky-tol priestor experimentovať s modelovým býva-ním budúcnosti. Aldo si je vedomý nevyhnutnos-ti riešenia obytnej miniaturizácie v čoraz hustejšie osídlených mestách. Už dnes musia príbytky rea-govať na zmenené návyky svojich mestských oby-vateľov. Preto sa vízie ako spoločné priestory či komunitné spolunažívanie stávajú čoraz aktuál-nejšími. V milánskom modelovom príbytku sa všetko, čo majiteľ potrebuje na bývanie, zmesti-lo do pár metrov štvorcových. Ostatné mu ponú-ka mesto hneď za dverami domu.

Skromné rozmery

Priestorové proporcie príbytku sú celkom nezvy-čajné. Je pretiahnutý do výšky piatich metrov s minimálnou pôdorysnou stopou 8 krát 4 me-tre. Veľké okno, ktoré osvetľuje vnútrajšok, urči-lo celkové kvality domu. Nad drobkou «kaj-utou» kuchyne, ktorá sa ukrýva pod vyvýšenou galériou a osvetľuje ho len malé okienko, archi-tekta umiestnil spálňu – presnejšie jednu prime-rane veľkú posteľ. Je prístupná dvojramenným schodiskom zalomeným do tvaru písmena L. Je-diný priestor, ktorý sa vymyká z hraníc nevelké-ho pôdorysného obdĺžnika, je kúpeľňa. Aj tá je prístupná schodiskom; nachádza sa bezprostred-ne vedľa spálne.

Nádoba plná obsahu

Z hľadiska stavebného interiéru sa Aldov byt stal veľmi striednym. Ide prakticky o jednolia-ty «monopriestor». Betónová stierka na podla-že i omietky na stenách boli vyhotovené v rov-nakom odtieni – farbe svetlého piesku. Definujú tón celého priestoru. Dôvodom monochroma-tickej (či presnejšie «achromatickej») palety in-teriéru bola predstava neutrálneho kontajne-ra, ktorý oživuje jeho obsah. Cibic ho poskladal z vlastných návrhov i diel svojich priateľov, pri-čom siahol po výrazných farbách a pritažlivých materiáloch. Spolu s doplnkami či umeleckými dielami rozvinul dialóg holého priestoru, jeho pestrého obsahu i toho, kto v ňom žije.

V duchu jednoduchosti

Do «obývacej izby» dizajnér postavil veľký stôl. Vo svojej mohutnosti evokuje priestor sám ose-

«Mezonet»: príkre schodiskové stupne
sprístupňujú vyvýšenú platformu – galériu,
kde Aldo umiestnil svoju posteľ.

Ako v ateliéri: charakter priestoru, vyfarbený od podlahy až po strop jednotným odtieňom neutrálneho podkladu, nezaprie, že tu žije kreatívna duša.

Na postriežke: z postele sa naskytá dobrý výhľad na celý priestor bytu.

Neutrálny podklad: *ani v kúpeľni sa dizajnér Aldo Cibic nevyhol jednoliatym povrchom pieskovej farby, ktoré priestor scelujú.*

be, no aby nezadusil miestnosť malého príbytku svojou nástojčivou prítomnosťou, architekt ho zasunul do rohu. Aj pohovka je umiestnená v rohu pred holou pieskovou stenou. Predstavuje nábytok pohodlia a prítulnosti – pre dizajnéra je akýmsi domovom uprostred domova: «Často sa stáva, že namiesto toho, aby som šiel hore do postele, prespím na pohovke v prízemí,» smeje sa. Pred pohovkou leží okrúhly koberec z autorovej série «Happy Carpets». Na ňom dizajnér precvičuje gymnastiku. Aj kuchynské zátišie charakterizuje maximálna jednoduchosť či pozornosť venovaná racionalite. Miniaturný priestor je zariadený funkčne a efektívne; v tvare písmena U pripomína kuchyňu lodnej kajuty. Nad ňou ako na kapitánskom mostíku kraluje posteľ. Z nej je najlepší výhľad na celý príbytok a prehlad nad tým, čo sa dolu deje. Jediným kusom nábytku, ktorý dopĺňa posteľ na galérii, je

polica plná kníh. Knihy, podobne ako spomínané výtvarné objekty, tvoria organickú súčasť dekorácie príbytku – kde-tu sú úhladne naskladané v stĺpkoch na stolíčkoch, príručných stolíkoch alebo nástenných policiach.

«Myslím, že sa to opakuje aj v iných domoch, ktoré som navrhol,» hovorí Cibic. «Mám na mysli to, že pri interiéroch tohto typu používam čosi ako <domestikovanie> domu. Na začiatku je samotný priestor, potom prichádza na rad komplexná a jemná práca, aby som sa uistil, že každá časť priestoru nadobudne zmysel. Chceme, aby prispela k pocitu, že sa človek nachádza na útulnom mieste, že ho priestor objíma. To, čo všetky moje malé mestské byty spája, je fakt, že nadobúdajú zmysel až v momente, keď ich opustíte, keď sa vydáte do mesta, kde nájdete všetko, čo práve potrebujete.»

ALDO CIBIC DIZAJNÉR A ARCHITEKT

Taliansky dizajnér Aldo Cibic má za sebou (a isto aj pred sebou) výnimočnú kariéru, úzko spätú s významovými posunmi tvorivých paradigiem počas éry postmoderného rozkvetu. Spoločne s Ettorem Sottsassom zakladal skupinu Memphis, spolupracoval s ním na mnohých projektoch architektonického či interiérového rázu a od konca osemdesiatych rokov rozvíja vlastnú autorskú tvorbu. Často prístupuje k budovanému prostrediu z pozície multidisciplinárnych štúdií, návrhársku tvorbu spája s vedou či voľným umením. cibicworkshop.com